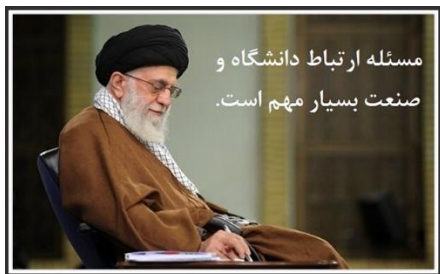

ضرورت تقویت ارتباط صنعت با دانشگاه

مسئله ارتباط دانشگاه و صنعت بسیار مهم است.

“این از آرزوهای دیرینه ی بنده است. همیشه به مسئولان گوناگون بخش های مرتبط دولت های گذشته سفارش می کردم که سعی کنید بین صنعت و دانشگاه ارتباط برقرار کنید”
از فرمایشات مقام معظم رهبری

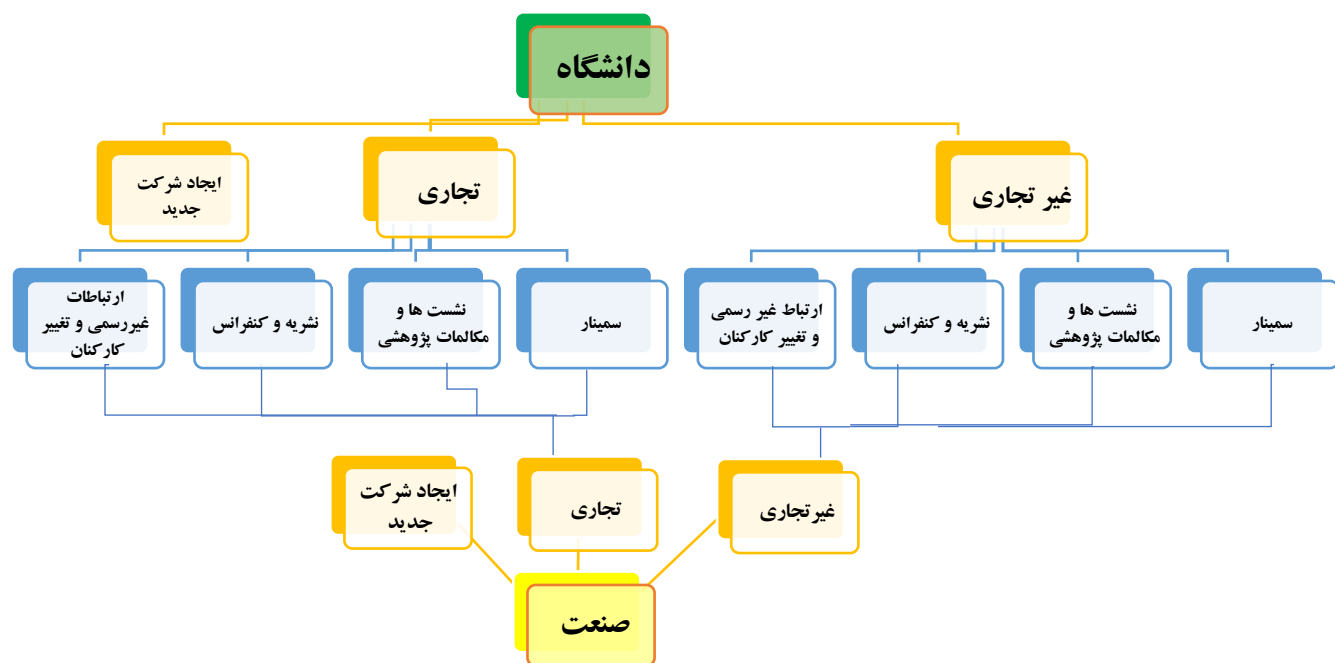

نویسنده: زهرا اسدی، مجتبع فولاد میانه

تحولات صنعتی معمولاً از مراکز فناوری و تحقیقاتی آغاز می گردد حضور و مشارکت مراکز تحقیقاتی در راستای توسعه کشور، حل مشکلات اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی به علت شرایط خاص کشور بیشتر از گذشته مورد نیاز می باشد. ارتقاء کیفیت کالاها و تجهیزات صنعتی و کیفیت محصول تولیدی از نیازهای اساسی و کلید توسعه پایدار، افزایش بازار فروش، اشتغال زایی و در نهایت ستون اصلی جهش تولید هر جامعه می باشد. آنچه که تجربه چندین ساله کشورهای پیشرفته نشان می دهد پایه گذاری صنایع بر پایه اصول مهندسی دقیق و علوم پایه پیشرفته همراه با پشتوانه قوی تولیدی باعث توسعه پویایی و اقتصاد جامعه و جهان می گردد و تحقق این امر ضرورت ارتباط محکم و مستمر میان مراکز علمی و اجرایی و استفاده از طرح های تخصصی و مبتکرانه دانشگاهیان و دانش آموختگان دانشگاهها و صاحبان اندیشه را می طلبد.

در کشورهای توسعه یافته صاحب نظران صنعتی و دانشگاهی معتقدند انعطاف و پویایی دانشگاهها برای انجام تحقیقات پایه ای و صنعتی از عوامل اساسی در تقویت ارتباط دانشگاه با صنعت می باشد. حمایت های مالی، تخفیف های مالیاتی در ازای ارتباط آموزشی و تحقیقاتی، سرمایه گذاری در زمینه تحقیق و توسعه و مشاوره صنایع با دانشگاهها در بسیاری از کشورها مانند استرالیا و ترکیه از جمله برنامه و سیاست هایی می باشد که در جهت تقویت ارتباط صنعت و دانشگاه صورت گرفته است.

پیشرفت و دگرگونی های جهانی، جایگاه علم و دانش و دانشگاه را در جهت تجاری سازی پژوهش ها در کنار نقش قبلی دانشگاه یعنی آموزش و پژوهش پررنگ تر می کند. دانشگاهی که در کنار تمام فعالیت های آموزشی و پژوهشی مشارکت جدی و کاملی در بسیاری از ارکان توسعه کشور داشته باشد. توسعه دانشگاهها با این رویکرد و تبدیل دانش به فناوری در سراسر جهان، رو به رشد بوده و به عنوان یک ضرورت توجه بسیاری از سیاست گذاران را به خود جلب کرده است. یکی از عوامل پیوند دهنده میان صنعت و دانشگاه و محرک اقتصاد جهانی امر تحقیق و توسعه و انتقال علم و تکنولوژی روز دنیاست (مانینگ 2003). تا کنون مدل انتقال فناوری از منظر رویکرد ها و تحلیل های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. روشهای مختلف انتقال فناوری از دانشگاه به صنعت به صورت شماتیک در شکل 1 نشان داده شده است.

بر اساس نمودار فوق مدل های انتقال فناوری از دانشگاه به صنعت به روش غیر تجاری منبعی موثر و مقدمه ای برای تجاری سازی محسوب می گردد، در انتقال تجاری فناوری، از راهکارهای موثر استفاده از پتانسیل پارک های علم و فناوری می باشد و در روش ایجاد شرکت جدید از طریق تجاری سازی تحقیقات دانشگاهی از کانال مراکز رشد دانشگاهی می توان در راستای انتقال دانش و فناوری قدم برداشت.

در راستای تحقق این هدف و تقویت ارتباط صنعت و دانشگاه می توان از راهبردهای اصلی زیر را در نظر گرفت:

- 1- تصحیح، تکمیل و بهبود آیین نامه های اجرایی
- 2- ایجاد انگیزه و ایده های تشویقی جهت ارتباط موثر بین موسسات و دانشگاهها، دستگاههای اجرایی و وزارتخانه ها
- 3- آموزش و ارتقا توانمندی ها و مهارت های دانشجویان و دانش آموختگان متناسب با نیاز صنعت و جامعه
- 4- مدیریت و جهت دهی به پایان نامه های تحصیلات تکمیلی در جهت حل مسائل جامعه و صنعت
- 5- ایجاد امکان حضور و آگاهی دانش آموختگان از نیازهای بازار کار و بهبود بهره وری
- 6- بهره گیری از ظرفیت و امکانات وزارتخانه ها و دستگاههای اجرایی در جهت تسهیل و توسعه همکاری های مشترک
- 7- مدیریت پایش و ارزیابی و تقویت و تشویق همکاری بین جامعه و صنعت

فناوری عامل اساسی برای ایجاد ثروت، دانایی و توانایی کشورها و ابزار قدرتمند در توسعه ملی به شمار می آید. به طور کلی تقویت ارتباط بین صنعت و دانشگاه و پیشرفت های فناوری در عصر جهانی شدن به مهمترین عامل تعیین کننده رشد پایدار اقتصادی کشورها تبدیل شده است. نتایج حاصل از تحقیقات نشان می دهد در عرصه ارتباط دانشگاه و صنعت عواملی مانند ایده های تجاری، بهره وری، سودآوری صنعت بیشترین میزان نفوذگذاری و نفوذ پذیری را دارد.